

Novohradské osvetové stredisko (NOS) Lučenec v rámci monitoringu kolektívov a jednotlivcov záujmovej umeleckej činnosti v Novohrade a Malohonte uvádza cyklus predstavujeme hráčov na heligónke:

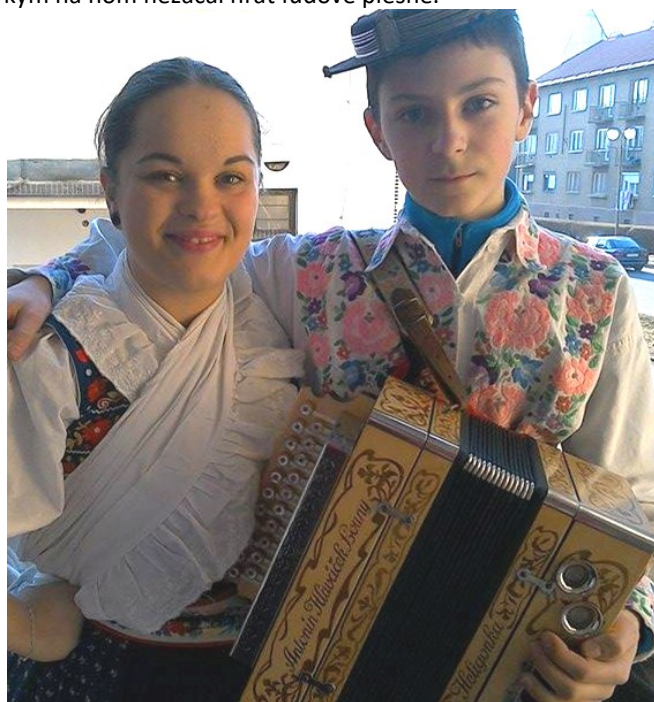
Peter Mužík

Poklad ukrytý v perináci

Peter Mužík sa narodil 20. 9. 2001 v Lučenci. Materskú a základnú školu vychodil v rodnej obci Málíneec. V roku 2013 až 2017 navštevoval základnú umeleckú školu v Lučenci, kde sa učil hrať na akordeóne. V Lučenci študoval aj na SOŠ hotelových služieb a dopravy – odbor mechanik elektrotechnik so zameraním na autoelektroniku. Momentálne pracuje ako strojár so zameraním na generálnu úpravu motorových súčiastok značky TATRA...

Folklórom bol obklopený od malička. Zúčastňoval sa na rôznych obecných a rodinných podujatiach, kde ľudová hudba nemohla chýbať, zvlášť heligónka. Naplno sa začal folklóru venovať až v roku 2013, keď u starých rodičov objavil malú heligónku, tzv. „populárku“ v perináci. Vedel o nej aj skôr, ale v tom čase ho veľmi nezaujímala. Nastal jeden deň, keď si ju zobral domov a začal „bojovať“ so svojimi prvými tónmi. Po tomto náročnom „boji“ vznikla jeho prvá pesnička, ako ju sám nazval „Vymyslená“. Skladala sa z pár gombíkov a už tam bol náznak jemného cifrovania. Prvá ľudová pieseň, s ktorou vystupoval na svojom úplne prvom podujatí v Málinci na Stretnutí rodákov, bola „Boli by ma zabili“ a jeho „Vymyslená“. Neskôr prišla ponuka, či by mladý Peter nenastúpil na ZUŠ-ku, samozrejme s tým súhlasil. No len tam sa dozvedel, že to nebude výuka na heligónke, ale na akordeóne. Trochu ho to prekvapilo, ale začal sa tejto hre venovať. Priznáva, že akordeón ho ne bavil, kým na ňom nezačal hrať ľudové piesne.

V hraní na heligónke sa zdokonaľoval naďalej a, ako sa hovorí, „začalo sa rodiť prvé ovocie“. Prvé oslavy, vystúpenia a hlavne podujatie pod názvom Heligónky nad Budinou. Bol najmladším heligonkárom na tejto prehliadke, kde účinkoval po boku už „ostrieľaných“ hráčov, získaval skúsenosti, rady a po čase získal ocenenie „Majster heligonkár“.

Pokračovanie na s. 2

V súčasnosti hráva na rôznych podujatiach v celom Banskobystrickom kraji, vystupoval aj v Bratislave a v oravskej dedine Habovka, kde postúpil na celoštátne kolo súťaže a prehladky sólistov-instrumentalistov „Vidiečanova Habovka“, ktorej vyhlasovateľom a odborným garantom je Národné osvetové centrum v Bratislave.

Okrem hudobného konička má veľa ďalších, ktorým sa snaží venovať vo svojom voľnom čase – zbierka uniforiem a predmetov z druhej svetovej vojny, výrobky z kože, opravy heligónok a výroba rukovätí na nože.

Spolupracuje aj s detskými folklórnymi súbormi, sólistami, ako hudobný sprievod, ale väčšinou účinkuje ako sólista inštrumentalista. Peter neostal verný len heligónke a akordeónu, do jeho zbierky pribudli aj iné nástroje – chromatika – ústna harmonika a zaujímavosťou je aj ruská harmonika, tzv. „garmoška“, ktoré ovláda a stále sa v nich zdokonaľuje.

Ľudia – roky – udalosti

Iva Hanková: „Atmosféra nádeje ...“

Sociologička, novinárka, prekladateľka **Mgr. Iva Hanková – Blonská, rod. Ševcová**, sa narodila 15. 1. 1949 v Martine. Základnú školu navštevovala v r. 1955 – 64 v Krásne nad Kysucou, maturovala v r. 1967 na Strednej všeobecno-vzdelávacej škole v Čadci. V r. 1967 – 68 študovala sociológiu na FF UK v Bratislave a v r. 1968 – 73 na Jagellonskej univerzite v Krakove (Poľsko). V r. 1987 – 89 popri zamestnaní vyštudovala žurnalistiku na FF UK v Bratislave. V r. 1973 – 79 pracovala ako sociologička vo Východoslovenských železniarňach (VSŽ) v Košiciach, v r. 1980 – 90 vo firme Československé automobilové opravovne (ČSAO) v Lučenci. V r. 1990 – 99 bola šéfredaktorkou týždenníka *Ipeľ*, neskôr Novohradských novín v Lučenci. Od r. 1999 je až doteraz publicistkou a prekladateľkou v slobodnom povolání. Dominantou jej osobnosti je orientácia na ľudí a ich problémy, potreba vnútornej slobody, hľadanie zmyslu života. Za najdôležitejšie ľudské schopnosti považuje toleranciu a tvorivosť. Žije a tvorí v Banskej Štiavnici.

Ivka, pristavme sa úvodom, prosím, pri твоjich univerzitných štúdiách v Krakove.

Patrím ku generácii, ktorej sa dotkli veľké spoločenské zmeny. Rok 1968 mi otvoril možnosť štúdia v zahraničí. Po piatich rokoch som sa vrátila z Krakova nielen s diplomom zo sociológie, ale aj s poľským manželom. S Tadekom sme sa rozhodli pre Slovensko a v Košiciach prišli na svet aj dvaja naši synovia. Daniel Blonski žije v Bratislave a je tak ako jeho otec dizajnérom, Tomáš Agat Blonski má svoj ateliér a prednáša fotografiu na Akadémii výtvarných umení v Krakove. A akoby sa uzavrel kruh, ostala som navždy spojená s Poľskom. V týchto dňoch prežívam s radosťou vytúžené demokratické zmeny v poľskej spoločnosti, a trochu im aj závidím tú úžasnú atmosféru nádeje ...

Z Košíc si sa nadvázne presťahovala do Lučenca...

Spôsobila to nová kapitola môjho života, kedy som pochopila, že dvaja partneri by sa mali rozísť skôr, ako si začnú ubližovať. Tadek miloval svoju prácu a svoje obrazy, no ja som bola stratená s dvoma maličkými deťmi a chcela som žiť ináč. Manželské rozchody bývalú kruté, ale vždy záleží na obidvoch, ako to dopadne. Najhoršie, ak sa ľudia ponoria do sebaľútosti, ktorá uberá sily vstať a ísť ďalej. Ja som už bola rozhodnutá ísť ďalej. A tak som nastúpila aj s deťmi na vlak Košice – Lučenec.

Vtedy mi vychádzala prvá a jediná knižka poézie *Pútec*. Môj život sa skoro ako ten pútec vo vlasoch začal deliť na dve strany.

V r. 1989 si sa stala šéfredaktorkou týždenníka *Ipeľ*, neskôr Novohradských novín v Lučenci. Ako si na toto obdobie spomínaš?

V Lučenci som popri zamestnaní v ČSAO začala diaľkovo študovať žurnalistiku, namiesto básní som vnímal viac ľudské osudy, a to bol už jednoznačný krok k novinárčine. V ČSAO sme s kolegom Jožkom Kováčikom robili podnikový časopis *OPRAVÁR* a v tom období sa už zhŕňovala aj spoločenská a politická atmosféra a bolo cítiť nutnosť zmeny. Keď ma v konkurze vybrali za šéfredaktorku okresných novín, nemala som čas premýšľať, či to zvládnem, všetko sa dialo rýchlo a emocionálne. Bol to čas skúšky, oveľa ťažšej, ako bola štátnica. Začala som si uvedomovať, že zatiaľ čo mocní tohto sveta majú k dispozícii mnoho účinných nástrojov, občan má na verejné presadzovanie svojich názorov len priestor, ktorý mu poskytnú noviny. V tomto zložitom období mi pomáhal držať sa nad vodou môj Michal, priateľ a neskôr manžel, s ktorým sme nemuseli veľa hovoriť a rozumeli sme si. Fotografoval, túlal sa po Lučenci a okolí v zime – v lete na bicykli, mal rád mojich synov, učil ich zaväzovať šnúrky na topánkach ... Nakoniec prišiel na svet aj Filip Hanko, jeho syn. *Pokračovanie na s. 4*

Som mu nesmierne vďačná za jeho statočnosť a odvahu. Moje spomienky na Lučenec sú popretkávané jeho fotografiami a jeho prítomnosťou. Michal Hanko zomrel v r. 2008 a je pochovaný v Bratislave. Prostredníctvom svojich fotografií Lučenca si našiel cestu k mnohým, ktorí na neho nezabúdajú. Rád chodil do Čierneho orla s našim psíkom Pivkom.

Po uplynutí dekády rokov opäť meníš svoje pôsobisko, tentokrát odchádzaš do Banskej Štiavnice. Je to už tvoje posledné sťahovanie?

Som tu, možno preto, že už ako malá som si vzala do hlavy, že prežiť všetko znamená získať všetko, a tak ma to stále ťahalo niekam inam. Ale milujem toto magické mesto, aj to, že namiesto reklám na coca-colu v kaviarničkách visia staré hrnce, lampy, meče, ktoré Štiavničania neodhodili, ale schovávali na svojich povalách. Z neďalekých Vyhien pochádza aj môj súčasný partner Rasťo, bývame v storočnom baníckom domčeku. Život nám obšťastňujú mačky Said, Simba, Hermína a psík Edo a v každom kúte domu cítime, v čom spočíva skutočné bohatstvo.

Čo očakávaš od nového roka 2024?

Asi veľmi veľa. Keďže nedokážeme odstrániť zlo, mohli by sme pridať svojimi životmi viac dobra, aby sme aspoň vylepšili skóre. To, aby sme sa necítili tak veľmi bezmocní. Všetko dobré želám všetkým Lučenčanom, možno si spomenú na nežno-novembrové „Pokoj ľuďom dobrej vôle“, keď sme spolu pod tribúnou pred kultúrnym domom spievali: „Sľúbili sme si lásku, sľúbili vraviť pravdu len ...“

PhDr. František Mihály, DiS. art.

Pripomíname si Árpád Beniczky

Statkár, politik, slobodomurár, právnik **Árpád Beniczky** sa narodil 24. 1. 1849 v Pešti. Všetky svoje školy absolvoval v tomto meste, na peštianskej univerzite ukončil aj právnické štúdiá. V júni 1871 po vykonaní záverečných skúšok sa vrátil do Trebeľoviec, kde spravoval svoj zdedený hospodársky majetok. Sídлом rodiny Beniczkých bola kúria v časti Trebeľovce – Láza. Za poslanca uhorského parlamentu bol zvolený v r. 1887 najprv za Balassagyarmat, v r. 1892 za Filákovu a napokon v r. 1901 za Novohrad.

Do r. 1913 bol dozorcóm Novohradského seniorátu. Bol slobodomu-

rárom. Ako mladý sa venoval politike, podobne ako jeho otec. Často cestoval do zahraničia, najmä na miesta, kde žil Martin Luther. Zúčastňoval sa na seniorských zasadnutiach, bol zvolený za dozorcú cinobanského cirkevného zboru. Nikdy sa neoženil a nezaložil si rodinu.

Vo svojom závete odkázal značné sumy financií evanjelickej cirkvi, predovšetkým evanjelickému zboru v Lučenci. V r. 1918 vydala evanjelická cirkev v Lučenci na pamiatku svojho veľkého mecenáša knihu „*Beniczei és Micsinyei Beniczky Árpád emlékének*“. Tento článok som spracoval na základe tohto originálneho materiálu. Po jeho smrti vymrel novohradský rod po meči. Jeho portrét (olejomalba) visí na stene evanjelickej fary v Lučenci. Árpád Beniczky zomrel 26. 4. 1918 v Trebeľovciach – Láze, kde bol pochovaný vedľa svojej matky v rodinnej krypte.

Lajos Cseh

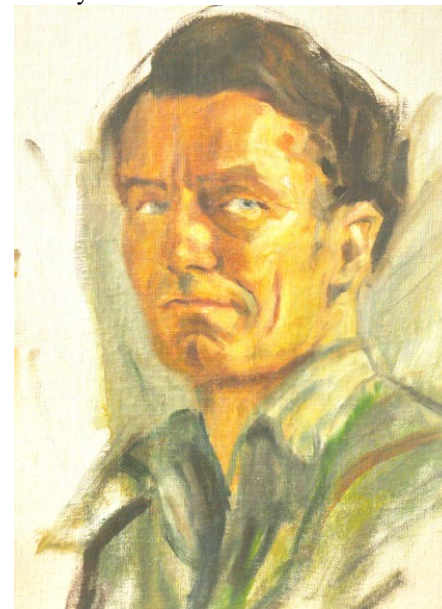
Maliar, výtvarný pedagóg **Lajos Cseh (Eudovít Cseh)** sa narodil 6. 1. 1888 v Revúcej. Vyrastal v chudobných pomeroch. Po maturite na Strednej pedagogickej škole v Spišskej Novej Vsi sa prihlásil na Vysokú školu výtvarných umení do Budapešti, kde študoval u profesora Tivadara Zemplényiho. Tu si osvojil priestorovú farebnosť a rukopis krajinomalby.

Po skončení jeho vysokoškolských štúdií vypukla prvá svetová vojna, no napriek tomu vojnové roky pre neho znamenali určité šťastie. Vojenskú službu vykonával vo vojenskej nemocnici v Banskej Bystrici, kde sa stretol nielen s mnohými priateľmi, ale aj umeleckými kolegami – Gyula Flache, František Gyurkovits a Kálmán Tichy.

Popri plnení si vojenských povinností mali títo výtvarní umelci príležitosť aj maľovať.

Lajos Cseh sa po r. 1918 usadil v Lučenci, kde vyučoval na meštianskej škole. V r. 1921 rozbehol maliarsky a kresliarsky kurz, v r. 1922 spoločne s Gusztávom Geróm viedli umeleckopriemyselný a maliarsky kurz, neskôr si otvorili aj batikovú dielňu. Výsledky svojej práce predstavili verejnosti na viacerých výstavách v Lučenci a Bratislave, no, žiaľ, očakávaný finančný efekt z tejto práce sa nedostavil.

V ďalšom období sa stal „kočovým“ maliarom, maľoval rôzne krajinárske zákutia Poiplia, pričom prespával u rôznych priateľov či na farách. Okrem olejomalieb obľuboval aj akvarel a pastel. Námetovo mu poslúžila krajina, dediny i obyvatelia novohradského a gemerského vidieka. Svoje najlepšie diela namaľoval v 20-tych a 30-tych rokoch 20. st. V r. 1931 vytvoril obraz „Žatva na Poipli“, ktorý od neho odkúpila prezidentská kancelária ČSR s vtedajším prezidentom T. G. Masarykom. Bol zakladajúcim členom Združenia slovenských výtvarných umelcov v Banskej Bystrici, zúčastňoval sa na každej jeho výstave. Jeho jediná samostatnú výstavu obrazov zorganizoval v r. 1937 ženský spolok Živena v Rimavskej Sobote, kde v tom čase vyučoval.

Život Lajosa Cseha bol plný strádania, zdravotných ťažkostí a samoty. Počas druhej svetovej vojny vážne ochorel na tuberkulózu pľúc, následkom ktorej zomrel 29. 4. 1946 v rodnej Revúcej.

Spracované podľa: Kubičková, K. a kol.: *Szlovákiai magyar képzőművészek arcképcsarnoka*, Dunajská Streda, Szlovákiai magyar írók társasága 2011.

Zoltán Molnár

Prírodovedec – ornitológ, stredoškolský učiteľ **RNDr. Zoltán Molnár** sa narodil 4. 1. 1909 v obci Brezina, okres Trebišov, v učiteľskej rodine. Ľudovú školu navštevoval v obci Záhor, okres Sobrance. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Užhorode, kde maturoval v r. 1929. V r. 1929 – 34 študoval prírodopis a zemepis na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe. Tu sa začal špecializovať na ornitológiu a geomorfológiu.

V r. 1935 prišiel do Lučenca, kde v r. 1935 – 37 a 1945 – 51 pôsobil ako stredoškolský učiteľ na tunajšom gymnáziu ešte v budove na Ulici Józsefa Kármána. Počas druhej svetovej vojny vyučoval v Berehove a Užhorode. V r. 1949 sa stal okresným konzervátorom štátnej ochrany prírody pre okres Lučenec, v tejto funkcii pokračoval aj po preložení do Fiľakova. V r. 1951 založil vo Fiľakove Okresné vlastivedné múzeum, ktorého riaditeľom bol do r. 1973. Vo Fiľakove súbežne pôsobil ako gymnaziálny profesor v r. 1951 – 77, vyučoval tu biológiu a zemepis. Triednym profesorom bol v troch ročníkových cykloch – v r. 1954, 1957, 1960.

Počas svojej celoživotnej praxe vykonal významný geologický, paleontologický i zoologický výskum okolia Fiľakova. Ako člen ornitologickej spoločnosti zmapoval vtáctvo spádového regiónu. Ako stredoškolský učiteľ vychoval veľké množstvo žiakov, u ktorých sa snažil prebudiť lásku k prírode. V r. 2012 mu bolo in memoriam udelené Čestné občianstvo mesta Fiľakovo.

RNDr. Zoltán Molnár zomrel 27. 11. 1987 vo Fiľakove a tu je i pochovaný.

Ernest Rýľ

Lekár – pediater, odborný spisovateľ, organizátor zdravotníckej osvetu, prekladateľ **MUDr. Ernest Rýľ (rodným priezviskom Reiner)** sa narodil 27. 1. 1899 v Turčianskych Tepličiach, okres Martin, do židovskej rodiny Mórica a Cecílie Reinerovcov. V r. 1910 – 18 študoval na gymnáziu v Lučenci. V r. 1919 – 22 v štúdiu pokračoval na Lekárskej fakulte Karlovej univerzity v Prahe a v r. 1922 – 23 na univerzite v Berlíne, od r. 1923 MUDr. V r. 1923 – 57 pôsobil ako odborný detský lekár a röntgenológ v Lučenci.

Vo svojej odbornej činnosti sa zameriaval na matku a dieťa, na boj proti detskej úmrtnosti a boj proti tuberkulóze. Týmito témami prispieval do časopisov Dieťa, Praktický lekár, Péče o mládež, Boj o zdravie, Therapia, Medizinische Klinik, Dolgozó nő, Boj proti tuberkulóze, Zdravotnícka revue, Slniečko, Slovenka, Život, Kultúrny život, Matičné čítanie, Új Szó a i. Bol prekladateľom diel z nemčiny, maďarčiny a češtiny. Organizoval moderné metódy v starostlivosti o dieťa, od r. 1925 viedol v Lučenci jednu z prvých poradní pre matky s deťmi na Slovensku. Propagoval kúpeľníctvo na južnom Slovensku, najmä Číž – kúpele, v týchto kúpeľoch pôsobil ako konziliárny poradca.

Bol autorom odborných publikácií: *Két történet az életből – az életnek (1934)*, *Zdravé zuby – zdravý žalúdok – zdravé telo (1936)*, *Dopisy detského lekára k starostlivým matkám (1937)*, *Lekár, vychovávateľ dieťaťa (1937)*. Spoločne s manželkou, učiteľkou a spisovateľkou Flórou Rýľovou, rodenou Jánoš-

kovou (1920 – 2000) napísal nasledovné lekárske príručky: *Vršísi zdravia (1950)*, *Fiatal anya beszélget az orvossal (1953)*, *Pracujúca matka hovorí s lekárom (1954)*, *Mladá matka hovorí s lekárom (1955)*. V spoluautorstve s manželkou napísal aj knihy *Vršísi zdravia (1950)* a *Egészségországban (1956)*. Boli to vlastne rozprávky pre deti z lekárskeho prostredia, ktoré mali v čase ich vydania mimoriadny úspech.

Jeho dcéra PhDr. Marianna Dombrovská, rodená Rýľová (*1948) pôsobila ako stredoškolská učiteľka na gymnáziu Poštová 9 v Košiciach, kde vyučovala anglický jazyk. K jej najvýznamnejším počínom patrí kolektívne autorstvo na Anglicko-slovenskom a slovensko-anglickom slovníku (1997). Žije v Bratislave.

MUDr. Ernest Rýľ patril medzi príslušníkov ľavicových hnutí slovenskej inteligencie. Po rozbití republiky horthyovskými úradmi bol väznený v internáčnych táborech v Lučenci, Miskolci a Ózde, odkiaľ koncom novembra 1944 ušiel. V r. 1944 – 45 vykonával pozíciu vojenského lekára Červenej armády, s ktorou sa zúčastnil na oslobodzovaní Československa a Maďarska. Od r. 1951 bol členom Zväzu slovenských spisovateľov.

Spracované podľa: Slovenský biografický slovník 5. zv. R-S, Martin, Matica slovenská 1992, s. 161, Sulaček, J.: Biele plášte – Tragické osudy židovských lekárov na Slovensku v období druhej svetovej vojny (2005), ako aj podľa usmernení PhDr. Marianny Dombrovskej.

MUDr. Ernest Rýľ zomrel 21. 3. 1957 v meste Lázně – Jeseník (ČR). Jeho popol bol aj s manželkiným popolom rozsypaný na rozptylovej lúčke krematória Zelený dvor v Košiciach.

Pavel Vajo

Strojnícky inžinier, vysokoškolský učiteľ **doc. Ing. Pavel Vajo, CSc.**, sa narodil 4. 1. 1934 v Haliči, okres Lučenec. V r. 1940 – 48 navštevoval Ľudovú i meštiansku školu v Lučenci, v r. 1950 – 53 večernú priemyselnú školu strojnícku v Lučenci. V r. 1954 – 59 študoval na Strojníckej fakulte SVŠT v Bratislave a v r. 1962 – 64 absolvoval na tej istej škole postgraduálne štúdium tvárnenia kovov. V r. 1950 – 52 bol lesným robotníkom u Čsl. štátnych lesov v Lučenci, v r. 1952 – 54 sústružníkom v Partizánskych strojárňach v Opatovej. V r. 1960 – 99 pôsobil ako vysokoškolský učiteľ na Stroj. F SVŠT v Bratislave. Od r. 1999 žil na dôchodku v Bratislave.

Pokračovanie na s. 6

V podstate celý svoj plodný profesionálny život pôsobil na jedinom pracovisku – Strojníckej fakulte SVŠT v Bratislave. Po ukončení štúdia na tejto fakulte nastúpil ako asistent na Katedru mechanickej technológie k prof. Jozefovi Čabelkovi. Postupne prechádzal odborními: zváranie kovov, kovové materiály a tvárnenie kovov. Pri poslednom zameraní pracoval prakticky celý zvyšok svojej profesionálnej kariéry. V odbore tvárnenia kovov obhájil aj svoju habilitačnú prácu a neskôr publikoval do 200 vedeckých a odborných prác či učebných pomôcok. V poslednom desaťročí sa venoval najmä špeciálnej technológii – tzv. presnému zápustkovému kovaniu a najmä počítačovej simulácii týchto operácií.

Popri hlavnom pedagogickom zameraní sa venoval aj vedľajšej záľube – realizácii rôznych kovových plastík a umeleckých diel. Začínal vyhotovením plastiky pripomínajúcej vypustenie prvej umelej družice Zeme – Sputnik 1. Z jeho ďalších realizovaných diel vyberám: osvetľovacie telesá v SND v Bratislave, na Bratislavskom hrade, na Akademii Istropolitana, v stanicích metra v Prahe a i. Ďalej sú to fontány na Námestí slobody v Bratislave, na Mierovom námestí a pred budovou NR SR v Bratislave, fontány v Rimavskej Sobote, Piešťanoch a i. Mimoriadne zaujímavá je jeho socha Jura Jánošíka v Terchovej, vysoká bezmála 7 m.

Doc. Ing. Pavel Vajo, CSc. zomrel 16. 10. 2021 v Bratislave, kde je pochovaný na Martinskom cintoríne.

PhDr. František Mihály, DiS. art.

Iné významné výročia

• Osobnosti

KUBINEC, František – 85. výročie narodenia (5. 1. 1939 Utekáč), sklár, výrobca a hráč na ľudových hudobných nástrojoch. Spolu s otcom Jurajom a bratom Martinom predstavovali známe fujarové „Trio Kubincovcov“.

MELICHEROVÁ, Ľudmila – 60. výročie narodenia (6. 1. 1964 Fiľakovo), atlétka (beh), športová inštruktorka. Od roku 1979 bola reprezentantkou ČSSR, ČSFR, neskôr SR v atletike, je niekoľkonásobnou majsterkou ČSSR, ČSFR, SR v behoch na tratiach od 1500 m až po maratón a pätnásobnou víťazkou behu Běchovice.

KRIZSÁN, Zoltán, JUDr. – 100. výročie narodenia (9. 1. 1924 Fiľakovo), právnik, huslista, člen Maďarskej štátnej filharmónie. S Maďarskou štátnou filharmóniou sa celkovo zúčastnil na 115 zahraničných koncertných zájazdoch a absolvoval vyše 3500 vystúpení takmer vo všetkých európskych krajinách, v Japonsku, Číne, Singapure, Austrálii, Mexiku a USA. Už ako dôchodca absolvoval koncertné zájazdy do roku 1996. Je držiteľom vyznamenaní Bartókova cena (1987) a Ferencsikov prsteň (1988). Zomrel 16. 1. 2015 v Budapešti.

GONDA, Milan, PhDr. – 70. výročie narodenia (11. 1. 1954 Lučenec), knihovník, prozaik. Pracoval v Matici slovenskej v Martine ako metodik pre knižnice (1979 – 86) a referent SNK MS (1990 – 97). Bol aj riaditeľom Oravskej knižnice A. Habovštiaka v Dolnom Kubíne (2000 – 09). Autor knihy poviedok *Pieskový hrdina* (2002) a zbierky krátkych próz *Život, s.r.o.* (2006).

KATI, Štefan – 25. výročie úmrtia (11. 1. 1999), novinár, osvetový pracovník na Okresnom osvetovom stredisku v Lučenci. Autor knihy *Z druhej strany mreží* (1995).

KOLLÁR, Samuel – 255. výročie narodenia (14. 1. 1769 Pondelok, dnes Hrnčiariska Ves), evanjelický farár, historik. Člen Učenej spoločnosti Malohontskej, rektor Gymnázia v Ožďanoch, od r. 1803 pôsobil ako evanjelický kňaz

v Čerenčanoch. Jeho pýchou bola 800-zväzková knižnica, ktorá sa neskôr stala súčasťou Literárneho a hudobného múzea v Banskej Bystrici.

KORŠÓ, Ján – 20. výročie úmrtia (16. 1. 2004), technik, od r. 1994 primátor mesta Poltár.

PAUČO, Jozef – 110. výročie narodenia (18. 1. 1914 Píla – 18. 11. 1975 Middletown, USA), novinár, spisovateľ a vydavateľ. Používal aj pseudonym J. P. Javorov. Počas prvej Slovenskej republiky (1939 – 45) pôsobil ako redaktor a šéfredaktor denníkov „Slovák“ a „Slovák týždenník“. V r. 1945 emigroval do USA, kde pracoval ako redaktor „Jednoty“. Zakladajúci člen SNR v zahraničí, ktorej bol predsedom do r. 1958 a do r. 1961 generálnym tajomníkom. V USA bol redaktorom a vydavateľom „Slováka v Amerike“ a jeho literárneho almanachu. Od roku 1950 bol tajomníkom Slovenskej ligy v Amerike, od 1970 jeden z vedúcich činiteľov Svetového kongresu Slovákov až do smrti 1975. 5. marca 1994 sa v rodnej Píle uskutočnil slávnostný seminár na počesť 80. výročia jeho narodenia, ktorý organizovala Matica slovenská a Stredisko zahraničných Slovákov.

FORGÁCH, Anton V. – 155. výročie narodenia (20. 1. 1869 Halič), šľachtic, bol poslancom uhorského snemu, svoje aktivity mal v Podrečanoch, Tomášovciach... Zomrel 29. 4. 1931 v Haliči.

ČERNÁK, Pavel, MUDr. – 100. výročie narodenia (21. 1. 1924 Klenovec), lekár – röntgenológ, rádiológ. V rokoch 1955 – 95 primár rádioter. odd. OÚNZ (neskôr NsP) v Lučenci, z toho 1964 – 68 riaditeľ. V r. 1968 propagoval znovuoživenie Matice slovenskej, bol zvolený za predsedu MO MS v Lučenci. Jeho poslednou aktivitou bolo iniciovanie výstavby pamätníka M. R. Štefánika v Lučenci (1995). Zomrel 23. 6. 2000 v Lučenci, kde je aj pochovaný.

ŠVARC, Rudolf, MVDr., DrSc. – 25. výročie úmrtia (22. 1. 1999 Košice), helmintológ (helmintológia – náuka o parazitických červoch). Ľudovú školu navštevoval v Haliči a v Lovinobani. Gymnaziálne štúdia začal vo Zvolene (1945).

Pokračovanie na s. 7

Po maturite na štátnom gymnáziu v Lučenci (1949) sa prihlásil na Vysokú školu veterinársku v Košiciach. Pracoval ako terénny veterinárny lekár v obvode Moldava nad Bodvou. Po založení Helminologického ústavu SAV v Košiciach nastúpil na dané pracovisko ako vedecký pracovník, kde pracoval až do svojej smrti. Venoval sa vedeckej oblasti histopatológia so zameraním na pľúcne červy hospodárskych zvierat. Ako vedecký pracovník publikoval viacero odborných a vedeckých prác, zúčastňoval sa domácich aj zahraničných študijných ciest (Kuba a ZSSR – Moskva, Alma-Ata) a medzinárodných konferencií. Narodil sa 29. 8. 1929 (95. výročie) v Haliči.

FLORIÁN ROSTY de BARKÓCZ – 130. výročie úmrtia (23. 1. 1894 Halič), šľachtic, barón, bol zaťom gr. Antona IV. Forgácha, c. k. komorník, za Rakúsko-uhorskej monarchie pôsobil na veľvyslanectve v Lisabone (Portugalsko). Počas návštevy rodiny v Haliči dostal zápal pľúc, na následky ktorého aj zomrel. Pochovaný je v haličskom cintoríne. Narodil sa 10. 4. 1845 v Pešti.

ALEXY, Janko – 130. výročie narodenia (25. 1. 1894 L. Mikuláš), maliar, spisovateľ. V Lučenci študoval na gymnáziu (1906 – 1912).

KYSUCKÝ, Pavel – 120. výročie narodenia (28. 1. 1904 v Poltári), robotník, ale zastával dôležité funkcie vo verejnom živote. Bol starostom, predsedom ONV, riaditeľom lpeľských tehelní. Zaslúžil sa o rozvoj Poltárskeho spevokolu, kde spieval ako tenor, a ochotníckeho divadla (herec a neskôr i režisér) a Športového združenia (predseda).

ŠVOŇAVSKÝ, Jozef, Mgr. – 65. výročie narodenia (28. 1. 1959 Lučenec), herec. Od roku 1990 sa ťažiskom jeho práce stal dabing, rozhlas a film. Od roku 1998 je členom prezídia Hereckej obce Slovenska. Spolupracuje s mnohými TV stanicami (STV, VTV, TV Markíza) a Slovenským rozhlasom.

JANUŠEKOVÁ, Agnesa, rod. Štefániková – 70. výročie narodenia (29. 1. 1954 Lučenec), učiteľka, dirigentka ženského speváckeho zboru Melódia vo Fiľakove (1981 – 2004). Od r. 2000 pôsobila ako riaditeľka ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským na Mládežníckej ul. vo Fiľakove. Od roku 1987 je členkou ZPOZ-u pri MsÚ vo Fiľakove.

GUBIER, Milan – 80. výročie narodenia (30. 1. 1944 Poltár), kultúrny pracovník, učiteľ ZDŠ, 1970 – 1986 bol vedúcim Osvetovej besedy, neskôr riaditeľom MsKS, 1986 – 1990 tajomníkom MsNV. Zomrel v septembri 2018.

VÝROČIA KOLEKTÍVOV:

- **50. výročie** (1974) založenia folklórneho súboru **NÓGRÁD** pri ZO Csemadoku v Radzovciach. V súčasnosti je vedúcou Mária Mártonová.
- **50. výročie** (1974) založenia ženskej speváckej skupiny **SOBOTIENKA** v Mučíne. Vedúcou od r. 1980 je Katarína Šumecová.
- **45. výročie** (1979) založenia divadelného súboru **ZSÁK-SZÍNHÁZ** vo Fiľakove, zakladateľom, vedúcim a režisérrom je PhDr. István Mázik. (Viac informácií v Rekuse 1/2019 alebo na www.nosl.sk)
- **35. výročie** (1989) založenia **Ženského speváckeho zboru v Poltári** zásluhou skupiny žien, prevažne zamestnaných v sklárňach pod vedením učiteľa Mgr. Milana Kelemena, od r. 1991 bolo zriaďovateľom Mestské kultúrne stredisko, po jeho zrušení prešiel zbor (od 1995) pod Mesto Poltár. V súčasnosti vystupuje pod názvom **Letokruhy** pod vedením Edity Klembasovej a Mgr. Ľuboslavy Slobodníkovej.
- **30. výročie** (1994) ako začali hrať **Sestry Sihelské** z Poltára, najskôr Lenka a Danka, neskôr sa k nim pridala Patrícia.
- **25. výročie** (1999) založenia detského folklórneho súboru **PITYPANG** pri ZŠ s MŠ Józsefa Kármána v Lučenci. Vedúcou je Eleonóra Kertészová.
- **25. výročie** (1999) založenia žiackej ľudovej hudby **LÚČINA** pri Základne umeleckej škole v Poltári. Vedúcim je Barnabáš Szabó.
- **20. výročie** (2004) začiatku vystupovania speváckeho zboru **Divinčianka** v Divíne. Pôvodný spevokol vznikol v r. 1999, ale len ako ženské sexteto. Od 2009 si zmenili názov na spevácky zbor **JAVOR**.

ROK 2024

- **1 155. výročie smrti** Konštantína – sv. Cyrila (4. 2. 869)
- **1 130. výročie smrti** Svätopluka (894)
- **200. výročie vydania** *Slávy dcéry* J. Kollára, napísané biblickou češtinou (1824)
- **180. výročie vzniku** piesne Janka Matušku *Ponad Tatrou blýska* (1844), prvé dve strofy piesne tvoria štátnu hymnu SR
- **180. výročie vzniku** spolku Tatrín (26. – 28. 8. 1844)
- **155. výročie smrti** Štefana Moyses (5. 7. 1869), zakladateľa a prvého predsedu Matice slovenskej
- **110. výročie začatia** I. svetovej vojny (28. 7. 1914)
- **105. výročie** tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika (4. 5. 1919)
- **105. výročie oživotvorenia** Matice slovenskej (5. 8. 1919)
- **85. výročie** vzniku prvej Slovenskej republiky (14. 3. 1939)
- **80. výročie** Slovenského národného povstania (29. 8. 1944)
- **75. výročie** založenia CSEMADOKU (5. 3. 1949)
- **35. výročie** Nežnej revolúcie (1989)

Stalo sa v regiÓne

Adventné trhy

Dňa 1. 12 a 2. 12. 2023 v piatok a v sobotu v čase od 15:00 do 18:00 bolo v OC Galéria v Lučenci zorganizované podujatie s názvom Adventné trhy, kde sa prezentovali svojimi výrobkami a predajom rôzni remeselníci z regiónu.

Hlavným organizátorom bola OOCR a spoluorganizátormi bolo OC Galéria, mesto Lučenec a Novohradské osvetové stredisko v Lučenci, ktoré pripravilo na prízemí OC Galéria pekný folklórny program. Svojím programom v piatok dňa 1. 12. 2023 v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod. predvianočnú atmosféru spríjemnili účinkujúci: DFS Radosťatá a DFS Radosť z Lučenca, tiež Novohradskí heligonkári Gaberovci so svojimi hudobnými hosťami a spevákmi. Folklórny program pokračoval aj v sobotu dňa 2. 12. 2023 v čase od 15:00 hod. do 17:00 h., kde sa zas o zábavu postarali: FSSk Vidovenky z Vidinej, HSSk Haličan z Haliče a napokon FaDS Dubkáčik z Buzitky.

Bc. Milan Gabera, Foto: Gertrúd Kalmár

Adventné stretnutie 2023

V Rímskokatolíckom Kostole Nájdenia sv. Kríža v Haliči sa konalo 3. 12. 2023 Adventné stretnutie speváckych zborov. Je to podujatie, ktoré Novohradské osvetové stredisko v Lučenci organizuje každý rok v období adventu a je to vlastne regionálna prehliadka speváckych zborov zameraná na prezentáciu sakrálnej hudby. Stretávajú sa na nej členovia speváckych zborov navzájom a stretávajú sa aj so svojimi priaznivcami a milovníkmi zborového spevu, pre ktorých je toto stretnutie vždy príjemným umeleckým zážitkom a obohatením ich duchovného života.

Adventné stretnutie sa konalo opäť v Haliči a spoluorganizátorom bol obecný úrad Halič a Rímskokatolícka farnosť Stará Halič. Na prehliadku sa prihlásili štyri zbory: Mužský spevácky zbor PRO KULTÚRA z Fiľakova, Miešaný spevácky zbor OZVENA z Lučenca, Ženský spevokol JÁZMIN z Radzoviec a Spevácky zbor CAMPANA z Brezničky. Žiaľ, choroby sa nevyhli ani našim spevákom, a preto spevácky zbor Campana svoju účasť odvolal.

Súčasťou festivalu Adventné stretnutie je aj odborný seminár pre dirigentov, pretože snahou organizátorov je neustále motivovať dirigentov, ale aj členov zborov k odbornému umeleckému rastu a k tvorivej činnosti. Každoročne preto pozývame na naše stretnutie aj odborných lektorov, ktorí sa zborovému spevu a hudbe venujú profesionálne. Pätnásty ročník Adventného stretnutia z odborného hľadiska hodnotili dirigentka a pedagogička, členka poradného zboru Národného osvetového centra pre zborový spev Mgr. art., MgA. Oľga Budinská, ArtD. a dirigent Mgr. art. Peter Bibza.

Pokračovanie na s. 9

Obidvaja pozorne počúvali a následne zhodnotili jednotlivé vystúpenia, aby odbornými radami a vzájomnou diskusiou podporili a povzbudili spevákov v ich úsilí.

Ďakujeme spevákom za ich tvorivú prácu, za to, že sú ochotní svoj voľný čas venovať nácvikom, aby potom mohli náš život obohatiť o nové kultúrne zážitky.

Haličanom ďakujeme za príjemnú atmosféru, ktorú vytvorili, za starostlivosť a pohostenie, ktoré pripravili pre účinkujúcich.

Mgr. Milada Bolyošová

Trh šikovných rúk

Dňa 9. 12. 2023 v sobotu organizovalo Mesto Lučenec v Mestskej tržnici v Lučenci podujatie s názvom Trh šikovných rúk, kde sa prezentovali svojimi výrobkami a predajom rôzni remeselníci z regiónu Novohrad.

Na tomto podujatí zabezpečovalo Novohradské osvetové stredisko Lučenec kultúrny program, pričom v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. predvianočnú atmosféru spríjemnili účinkujúci HSSk Haličan z Haliče, ktorí svojím folklórnym vystúpením, hudbou, tancom a spevom rozveselili početné obecenstvo.

Bc. Milan Gabera

Hráme sa na...

Ďalším podujatím, ktoré sme organizovali v rámci projektu Hráme sa na..., bol workshop tvorivej dramatiky určený pre pedagógov a vedúcich detských divadelných súborov. Workshop sa konal 11. 12. 2023 v priestoroch Novohradského osvetového strediska a bol zameraný na využívanie metód tvorivej dramatiky v praxi pri práci s deťmi v detských divadelných súboroch, na prípravu inscenácie a hlavne na prípravu a realizáciu divadla poézie. Lektorkou bola pedagogička a úspešná režisérka Mgr. art. Silvia Svákusová, ktorá sa so svojimi detskými súbormi pravidelne zúčastňuje celoštátnych prehliadok a súťaží detskej dramatickej tvorivosti a výrazné úspechy dosiahla aj v divadle poézie.

Tvorcovia často váhajú a majú pred tvorbou divadla poézie rešpekt. Realizácia divadla poézie je vždy spojená s otázkami: Aký text je pre inscenovanie vhodný? Kedy sa môže báseň stať predlohou k inscenovaniu? Kedy je inscenácia divadlom poézie? S akými deťmi robiť divadlo poézie? A práve na tieto otázky sme sa snažili nájsť odpovede a podporiť tvorcov, aby mali odvahu popasovať sa s takouto výzvou, aby vďaka nim na javisku ožili poetické texty.

Účastníci pracovali s textami, ktoré im lektorka pripravila, a na konkrétnych príkladoch sa snažili o metaforické stvárnenie textovej predlohy na inscenačný tvar. Divadlo poézie dáva tvorcom veľkú slobodu, využíva prvky poézie aj prvky divadelné – scénografia, pohyb, hudba, rytmus a vytvorenou metaforou vyvoláva v divákovi pocity a núti ho zamýšľať sa nad celkovou ideou inscenácie. Lektorka tiež hovorila o tom, že dôležitá je osobnosť tvorcu, ale kolektív detí a ich tvorivosť môže byť veľkou inšpiráciou pri tvorbe a príprave inscenácie divadla poézie.

Pri práci s deťmi je veľmi potrebné vybrať tému, ktorá je deťom blízka a ktorej rozumejú.

Podujatie z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.
Mgr. Milada Bolyošová

Vernisáž výstavy fotografií z workshopu „Cigáni“ Tibora Huszára

V októbri sa v Kokave nad Rimavicou uskutočnil workshop pre neprofesionálnych fotografov, zameraný na život Rómov. Fotografie vznikli priamo v rómskych častiach obce Kokava nad Rimavicou a fotografov sprevádzal rómsky sprievodca. Fotografi zachytili Rómov priamo v ich domácom prostredí. Lektorom tohto workshopu bol uznávaný fotograf Alan Hyža.

Na workshope vznikli zaujímavé fotografie, a tie najlepšie sú vystavené v priestoroch Novohradského osvetového strediska. Vernisáž k tejto výstave sa konala 15. decembra 2023 v sále NOS, nechýbal hudobný program a taktiež boli odprezentované všetky fotografie vytvorené počas workshopu.

Pokračovanie na s. 11

Lektor A. Hyža sa, žiaľ, vernisáže zúčastniť nemohol, ale poslal pozdravný list, v ktorom ocenil spojenie workshopu s vernisážou výstavy fotografií Tibora Huszára v Starej škole v Kokave nad Rimavicou a veľmi pozitívne hodnotil to, že zo strany frekventantov bolo cítiť záujem a snahu urobiť čo najlepšie fotografie. Dôkazom toho sú aj vystavené práce.

Vystavujúci autori: Ondrej Kamenský /Lučenec/, Ing. Ervín Jakubec /Lučenec/, Mgr. Stanislav Spišiak /Lučenec/, Martin Dubovský /Banská Bystrica/, Ľubomír Penička /Pliešovce/, Ján Fehérpataky /Lučenec/, Mária Zajacová /Lučenec/, Renata Štolcová /Lučenec/, Jozef Beňovský /Halič/, Ing. Ľudmila Hladká /Banská Bystrica/, Ing. Peter Hladký /Banská Bystrica/, Ján Lupták /Detva/, Július Križani /Kalinovo/.

Výstava bola realizovaná s finančnou podporou KULTMINOR.

Bc. Jana Cerovská

Mária Zajacová

Novohradské osvetové stredisko
- kultúrna inštitúcia
Banskobystrického samosprávneho kraja

FAŠIANGY

na osвете

9. 2. 2024

piatok

Nádvorie
Novohradské osvetové stredisko
Lučenec
Ul. J.Kármána č. 2

Môžete sa tešiť na:

- tradičnú gastronómiu (čerstvé šišky, zabijačková kapustnica, zabijačkové špeciality)
- fašiangovú tombolu
- bohatý kultúrny program
- tvorivé aktivity pre deti v Dielničke tradičných remesiel

Fašiangový sprievod mestom v maskách o 15:30

z OC Galéria do NOSky

Účinkujú:
Fsk HRNČIARKA z Hrnčiarskych Zalužian, Mladí heligonkári, DFS RADOSŤ a FS IPEL z Lučenca

Príďte s nami odštartovať krásny fašiangový víkend!

VSTUP VOĽNÝ!

Podujatie sa koná za každého počasia.

S FINANČNOU PODPOROU BANSKOBYSŤRICKÉHO SAMOSPRÁVNÉHO KRAJA

Mediálny partner

RÉŽIA: MICHAL SPIŠÁK /

Už ti nikdy nenaletím

/ AUTOR: SANTIAGO MONTAGA /
/ PREKLAD: ROMAN BRAT

/MAROŠ KRAMĀR /HENRIETA MIČKOVICOVĀ /MARKO IGONDA /LENKA BARIĽIKOVĀ

Keď sa objaví váš manžel, ktorého ste nevideli vyše 10 rokov, pri dverách vášho bytu, nečakajte žiadnu nudu. Najmä ak ste si už na neprítomnosť večného seladóna zvykli a vo Vašom byte má už svoje papučky a župan nový muž. Uhladený, suchopárny politik Viktor. Ak myslíte, že všetko tu je predvídateľné, prídte sa presvedčiť, že sa môžete aj myliť. ...že život je plný prevapení ukáže aj táto skvelá komédia španielskeho autora.

VSTUPNÉ 22 €

VSTUPENKY
MIC Lučenec
www.kultura.lucenec.sk

štvrtok 2024

15/02 | 18:00

KINO APOLLO
LUČENEC

KAM ZA KULTÚROU

Novohradské osvetové stredisko
– kultúrna inštitúcia Banskobystrického
samosprávneho kraja

5. 2. **Slovo v hlavnej úlohe**
– workshop pre pedagógov ZŠ
09:00 hod. Malá sála NOS Lučenec

9. 2. **Fašiangy na osвете**
– tradičná gastronómia, kultúrny
program – účinkujú: FSK Hrnčiarka,
DFS Radosť, FS Ipeľ a Mladí
heligonkári, tvorivé aktivity pre deti,
fašiangový sprievod
15:30 hod. z OC Galéria do NOSky
Nádvorie NOS Lučenec

15. 2. **Už ti nikdy nenaletím**
– divadelné predstavenie
Účinkujú: Henrieta Mičkovcová,
Maroš Kramár, Marko Igonda,
alt. Lenka Barilíková
18:00 hod. kino Apollo Lučenec

29. 2. Vernisáž výstavy
Výtvarné Spektrum
– regionálne kolo celoštátnej
postupovej súťaže a výstavy
neprofesionálnej výtvarnej tvorby
16:00 hod. Novohradské múzeum
a galéria Lučenec
Výstava potrvá do 24. 3. 2024

Február – „Cigáni“ Tibora Huszára
– výstava fotografií z workshopu.
Vestibul NOS Lučenec
Pracovné dni od 8:00 – 15:00 hod.

Novohradská knižnica
– kultúrna inštitúcia Banskobystrického
samosprávneho kraja

6. 2. o 10:00 hod. **Fašiangové
tvorenie** – pre najmenších čitateľov
sa budú konať na oddelení literatúry
pre deti a mládež tvorivé dielne,
kde si z odpadového materiálu budú
vytvárať nielen masky,
ale aj rôzne dekorácie.

13. 2. o 15:30 hod. **Posedenie
s knihou** – v čítárni oddelenia beletrie
sa bude konať pre verejnosť
posedenie, na ktorom sa bude čítať
a rozprávať o zvykoch na Fašiangy.

15. 2. o 16:30 hod. **Medailón
o živote, tvorbe, bibliografia** –
prednáška RNDr. J. Puntigána o živote
a tvorbe Istvána Böszörményiho,
regionálneho historika, etnografa,
pedagóga v maďarskom jazyku bude
určená verejnosti.

Novohradské múzeum a galéria
– kultúrna inštitúcia
Banskobystrického samosprávneho

Sadnite si, prosím II.
Zámerom výstavy Sadnite si, prosím
II. je priblížiť životnú úroveň a dobový
vkus zariadenia novohradských
vidieckych, meštianskych, ale aj
šľachtických domácností v 19. a 20.
storočí a zároveň predstaviť kolekciu
kresiel, ktoré sa podarilo vďaka
finančnej podpore Fondu na podporu
umenia a Banskobystrického
samosprávneho kraja zreštaurovať v
rokoch 2017 a 2018.

Výstava je predĺžená do 24.2.

Mesto Lučenec
– Mestský úrad, oddelenie školstva,
sociálnych vecí, kultúry a športu

3. 2. **Karneval na ľade**
od 10:00
Miesto: Zimný štadión Lučenec

10. 2. **Radošinske naivné divadlo**
o 17:00hod.
Miesto: kino Apollo Lučenec

11. 2. **Fašiangy** od 9:00hod.
Mestská tržnica Lučenec

Mesto Fiľakovo

3. 2. **Ples spoločnosti
„Banyatársulat“**
19:00 hod.
Miesto: Mestské kultúrne stredisko
Organizátor: Banyatársulat Fiľakovo

9. 2. **XXIII. Medzinárodný fotosalón
maďarských fotografov**
– putovná výstava Svetového
zdrúženia maďarských fotografov
17:00 hod. Miesto: Mestské
vlastivedné múzeum – galéria
Organizátor: Hradné múzeum vo
Fiľakove a Svetové združenie
maďarských fotografov

10. 2. **Tradičný maďarský ples**
19:00 hod.
Miesto: Mestské kultúrne stredisko
Organizátor: ZO Csemadok Fiľakovo

16. 2. **Zvuková terapia tibetskými
a krištáľovými misami**
16:30 hod.
Miesto: Mestská knižnica vo Fiľakove
Organizátor: Hradné múzeum
vo Fiľakove

22. 2. **Predstavenie novej knihy
rozprávok, poviedok a príbehov
Zoltána Szászihó s názvom „13“**
Besedu v maďarskom jazyku vedie
Zorán Ardamica
16:30 hod.
Miesto: Mestská knižnica vo Fiľakove
Organizátor: Hradné múzeum
vo Fiľakove

24. 2. **Gameday
Príd sa s nami zahrať!**
10:00 - 19:00 hod.
Miesto: Mestské kultúrne stredisko
Organizátor:
Klub zberateľov Triumvirát
Spoluorganizátor:
Mestské kultúrne stredisko

Mesto Poltár

10. 2. **Fašiangy**
od 11:00 hod.
Miesto: Námestie osloboditeľov

Kokava nad Rimavicou

3. 2. **Fašiangy v Kokave**
10.00 – fašiangový sprievod
S DFS a FS Kokavan
14:00 – **Detská párty**
Miesto: Kultúrny dom

10.00 – **Páračky**
17:00 – **Páračky – táračky**
Účinkujú: ĽH O. Radiča a FS Kokavan
Miesto: Klub dôchodcov

15. 2. **Kokavská kvapka krvi**
od 9:00 – 12:00
Miesto: Miestne kultúrne stredisko
Registrácia darcov na tel. čísle:
0902 370 157
V čase od 8:00 – 17:00 hod.